

# РЕШЕНИЕ

№204

гр. Перник, 06 януари 2012 год.

## В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

**Административен съд - Перник**, в публично съдебно заседание на осми декември две хиляди и единадесета година в състав:

**СЪДИЯ:** Емилия И.

при секретаря А.М.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 259** по описа на съда за **2011 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от ЗУТ.**

Образувано е по жалба на **Д.И.З. \*\*\*** и „\*\*\*“ **ООД**, със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.Л\*\*\*, бл.Ловец, вх.Б, ет.6, представлявано от **И.З.\*\*\*-управител**, срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-77/07.06.2011 г.на Началник сектор РДНСК-Югозападен район. С атакувания административен акт на основание чл.216, ал.5 във връзка с чл.186, ал.1 от ЗУТ се отменя разрешение за строеж №167/03.05.2006 г., издадено от главния архитект на Община Перник, заедно с одобрения на 18.04.2006 г. инвестиционен проект.

В жалбата подробно се посочват пороци на издадната заповед, които обосновават нейната нищожност. На първо място административният орган се е произнесъл в хода на недопустимо административно производство. Допуснати са съществени нарушения на процесуалния закон и са приложени неотнорми към установената фактическа обстановка материално правни норми.

Претендира се присъждане на разноски.

**Ответникът по жалбата – Началник РДНСК Югозападен район**, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Намира, че издадената заповед е правилна и законосъобразна и моли същата да бъде потвърдена. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

**Заинтересованата страна А.А.Г.\*\*\***, чрез адв.К.\*\*\* изразява становище за основателност на обжалването. Поддържа искане за присъждане на разноски.

**Заинтересованите страни М.Р.И.\*\*\*, К.К.В.\*\*\***, се представляват от адв. П.\*\*\* и поддържат твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на издадения административен акт. Иска се неговата отмяна. Претендират разноски.

**Заинтересованата страна В.П.М.\*\*\***, чрез процесуалния си представител адв.И. изразява становище за незаконосъобразност на заповед № ДК-10-ЮЗР-77/07.06.2011 г.на Началник сектор РДНСК-Югозападен район. сочи две основания в подкрепа на твърденията си- произнасяне по недопустима за разглеждане жалба и без наличие на административната преписка послужила за издаването на отмененото строително разрешение.

Претендира присъждане на разноски.

**Заинтересованата страна Ч. К. Р.\*\*\*** в качеството му на **ЕТ,\*\*\***, чрез процесуалния си представител **адв.П.\*\*\*** намира жалбата за неоснователна.

**Административен съд - Перник**, като взе предвид разпоредбата на чл.168 от АПК, извърши цялостна преценка на събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК , проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен при липса на компетентност, вследствие на което се явява нищожен. Това е така, поради следните съображения:

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Компетентността следва да бъде териториална, материална и времева.

Разрешение за строеж №167/03.05.2006 г. на Гл.архитект на Община Перник, заедно с одобрения на 18.04.2006 г. инвестиционен проект за строеж: „Преустройство на кафе и покрив на съществуваща сграда в жилищен етаж от мезонентен тип” с РЗП 620 кв. м., представляваща обособена част от монолитна сграда на два етажав УПИ II, кв.37, по плана на с.Драгичево, общ.Перник е отменено със заповед на Начлника на РДНСК ЮЗР. С постановление № 5/20.01.2010 г. на МС за приемане на устройствен правилник на ДНСК, считано от 26.01.2010 г., към ДНСК се сформират 6 РДНСК. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Устройствовия правилник, ДНСК е структурирана в обща и специализирана администрация и има 6 РДНСК с 28 сектора към тях. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Устройствовия правилник РДНСК има териториален обхват на действие на територията на съответните райони, от второ ниво, съгласно Закона за регионалното развитие. В район Югозападен са включени областите Благоевград, Кюстендил, Перник, Софийска и София. С оглед на горното се налага извода, че Началникът на РДНСК ЮЗР е териториално компетентен да издаде заповед за отмяна на строително разрешение, което е издадено от главния архитект на Община Перник. Конкретните правомощията на началниците на РДНСК, за прилагане разпоредбите на ЗУТ са определени със заповед № РД-13-446/01.11.2010 г. на Началника на ДНСК.

Компетентността на административния орган да осъществява административен контрол е уредена в чл. 216 от ЗУТ, който предвижда, че разрешенията за строеж, издадени от главните архитекти на общините не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред. Тези актове, съгласно ал. 2, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Началникът на съответната РДНСК се произнася с мотивирана заповед по основателността на подадената жалба, след преценка на нейната допустимост в 15-дневен срок от постъпването ѝ. Със заповедта си началникът на РДНСК може да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт, или да отхвърли жалбата, като остави в сила обжалвания акт. Началникът на РДНСК ЮЗР е отменил изцяло атакуваното пред него строително разрешение, както и инвестиционния проект въз основа на който е издадено, в този смисъл е действал с оглед предоставените му по закон правомощия.

Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от

сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Той може да действа само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, като когато тези правомощия са ограничени с изрично посочен срок той следва да бъде спазван.

При произнасянето си административният орган не е спазил указания от закона срок - 15 дни след като е сезиран с жалба. Жалбата на Ч.Р., която е стартирала проверката на РДНСК е подадена с вх.№ П 34/10-00-756 от 31.05.2010 г. Срокът в който е следвало да се произнесе Началникът на РДНСК ЮЗР е до 15.06.2010 г. В законовия срок липсва произнасяне от компетентния административен орган. Заповед № ДК-10-ЮЗР-77 е издадена на 07.06.2011 г., т.е. много след изтичането на преклузивния законов срок. След като не е спазен посочения в чл.216, ал.5 от ЗУТ срок е формиран мълчалив отказ за произнасяне по жалба вх.№П 34/10-00-756 от 31.05.2010 г. За административния орган е преклудирана възможността да се произнесе след този срок. След като не е налице обжалване на мълчаливият отказ, той и влязъл в сила и всеки акт постановен след това е повторно произнасяне по един вече "разгледан" от административния орган въпрос /чл.27, ал.2, т.1 от АПК/. Същият не разполага с възможност да разгледа жалбата срещу строителното разрешение, тъй като законовата му възможност надлежно да осъществи административен контрол е погасена с изтичане на петнадесет дневния срок. Като се е произнесъл по жалбата, след като е изтекъл законовия срок за това Началникът на РДНСК ЮЗР е постановил нищожен административен акт и нищожността на същия следва да бъде прогласена. Действията на административния орган извън предоставената му компетентност по време са нищожни - не пораждат никакви правни последици. Липсата на компетентност, в която и да е от нейните форми-териториална материална и времева, е едно от безспорните основания за нищожност на административния акт.

Констатацията, че заповед № ДК-10-ЮЗР-77/ 07.06.2011 г. на Началник РДНСК ЮЗР е нищожна не обвързва съда да се произнася по останалите наведени доводи при обжалването, но решаващият състав намира, че следва да отбележи и други констатиращи съществени нарушения административно производствените правила:

При произнасянето си административния орган е нарушил основни правила установени с АПК свързани с образуване на производството пред него, правилното конституиране на заинтересованите страни и изясняването на относимите факти и обстоятелства. Освен това административния акт нарушава изискването на чл.6, ал.1 от АПК, при издаване на административните актове да засягат в минимална степен правата и законните интереси на гражданите.

В мотивите на заповед № ДК-10-ЮЗР-77/ 07.06.2011 г. на Началник РДНСК ЮЗР е посочено: „във връзка с постъпило копие от жалба вх.№П34/10-00-756/31.05.2010 г. от Ч.Р\*\*\*.....е образувана преписка №П34/10 г.". От текста на атакуваната заповед се налага извода, че производството е образувано по една недопустима жалба. Административният орган, пред който е постъпило искане следва да провери на първо място неговата допустимост съгласно изискването на чл.27 от АПК. Един от реквизитите на отправено до администрацията искане е то да е надлежно подписано-чл.29, ал.2 от АПК. Няма как да се установи това обстоятелство ако административният орган е сезиран с копие на жалба. Началникът на РДНСК не е изпълнил задълженията си да приведе подадената пред него жалба във вид който би позволил разглеждането ѝ по същество, произтичащо от разпоредбата на чл.30, ал.1 и 2 от АПК.

В мотивите на оспорената заповед е посочено, че след издаването на строителното разрешение е налице промяна в собствеността, но въпреки това не е изпълнил служебното си задължение да издири и конституира всички заинтересовани

лица, които биха били засегнати от разпоредените с административният акт правни последици.

Друго по сериозно нарушение на административно производствените правила е произнасянето на Началникът на РДНСК, в нарушение на задължението по чл.35 от АПК. Цитираната правна норма изисква от административния орган преди да се произнесе да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и да обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. В административната преписка липсват данни компетентният орган да е изпълнил това задължение. Налице е кореспонденция между Община Перник и РДНСК, но от нея не могат да се направят конкретни заключения относно фактите и обстоятелствата наложени отмяна на строително разрешение №167/03.05.2006 г. От представените писмени доказателства от Община Перник е видно, че те не изясняват спорните въпроси поставени за разрешаване пред началника на РДНСК ЮЗР, във връзка с постъпила жалба от Ч.Р.\*\*\*.

Оспорваната заповед е издадена и в противоречие с основни принципи на административното производство - принципът на истинност, установен в чл. 7 АПК и принципът на служебното начало, регламентиран в чл. 9, ал. 2 и ал. 4 АПК. Съгласно тези принципи административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а административният орган е задължен да събира всички необходими доказателства, относими към правилното разрешаване на поставения пред него въпрос.

В процесния случай административният орган е постановил оспорваната заповед без издири преписката по която е следвало да се произнесе. Задоволил се е само да посочи, че в архива на Община Перник не се намира оригинала на строително разрешение №167/03.05.2006 г. и че липсват документи, които да позволяват законосъобразното произнасяне по преписката. Въпреки тези констатации и непълнота на административната преписка Началникът на РДНСК ЮЗР е разпоредил отмяна на строителното разрешение и одобрения инвестиционен проект. Решаващият състав намира, че тези основни и тежки недостатъци на административният акт също са основание да бъде прогласена неговата нищожност. Нищожността на административния акт е форма на недействителност, поради което той се дисквалифицира като властническо волеизявление и въобще като юридически акт и се третира от правото като несъществуващ. Поради тези съображения заповед № ДК-10-ЮЗР-77/ 07.06.2011 г. на Началник РДНСК ЮЗР не може да породя, измени или погаси никакви правни последици, а съда има задължение при констатираните пороци да прогласи нищожност.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на ответника по жалбата – Началник сектор РДНСК-Югозападен район са направените от жалбоподателите разноски в производството в размер общо на 860 лв. , в това число – 10 лв. държавна такса заплатена от Д.З. и 50 лв. държавна такса заплатена от „\*\*\*” ООД, 100 лв., заплатен хонорар за изготвяне на експертиза и 700 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат.

В съдебното производство пред съда конституираните заинтересовани страни са представлявани от адвокати. Представени са договори за правна защита, които съдържат необходимите реквизити и са надлежно доказателство за направени разноски в производството. При този изход на спора разноските направени и от заинтересованите страни по делото са в тежест на ответника, тъй като репарирането им произтича от неоснователно предизвикания правен спор, започнал въз основа на един незаконосъобразно постановен индивидуален административен акт. РДНСК ЮЗР следва да възстанови от бюджета си направените разноски и на заинтересованите лица, както следва: на А.А.Г.\*\*\* сумата от 600 лв., заплатено възнаграждение за един

адвокат; на В.П.М.\*\*\*, сумата от 500 лв., заплатено възнаграждение за един адвокат; на М.Р.И.\*\*\* сумата от 400 лв., заплатено адвокатско възнаграждение и на К.К.В.\*\*\* сумата от 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът не е поискал намаляване на възнаграждението за процесуален представител на жалбоподателя на основание чл. 78 ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото. При липса на искане по чл. 78 ал. 5 от ГПК, съдът не следва да извършва преценка дали възнаграждението за адвокат е прекомерно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, **Административен съд – Перник**

### **Р Е Ш И :**

**ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА** на заповед № ДК-10-ЮЗР-77/07.06.2011 г. на Началник сектор РДНСК-Югозападен район, с която се отменя строително разрешение №167/03.05.2006 г., издадено от главния архитект на Община Перник, заедно с одобрения на 18.04.2006 г. инвестиционен проект.

**ОСЪЖДА РДНСК-Югозападен район** да заплати на Д.И.З. \*\*\* и „\*\*\*” ООД, със седалище и адрес на управление: гр.\*\*\*, ул.\*\*\*, бл.Ловец, вх.Б, ет.6, представлявано от И.З.\*\*\*-управител, сумата от 860 лева, направени по делото разноски.

**ОСЪЖДА РДНСК-Югозападен район** да заплати на А.А.Г.\*\*\*, ЕГН\*\*\*\*\* \*\*\* сумата от 600 лева, направени по делото разноски.

**ОСЪЖДА РДНСК-Югозападен район** да заплати на В.П.М.\*\*\*, с ЕГН \*\*\*\*\* \*\*\* да заплати на сумата от 500 лева, направени по делото разноски.

**ОСЪЖДА РДНСК-Югозападен район** да заплати на М.Р.И.\*\*\*, ЕГН\*\*\*\*\* \*\*\* , сумата от 400 лева, направени по делото разноски.

**ОСЪЖДА РДНСК-Югозападен район** да заплати на К.К.В.\*\*\*, ЕГН\*\*\*\*\* \*\*\* сумата от 500 лева, направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

**СЪДИЯ:/п/**